

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Hr. Auken sagde i sit første indlæg, at socialdemokratiet har haft en heldig hånd med at formidle et samarbejde, og det er jeg enig med ham i. Man har haft en heldig hånd med at formidle et samarbejde, men det er jo desværre netop det, der er galt. Man har været i stand til at få socialdemokratiets løsninger igennem på næsten alle områder, og det er det, der har bragt os ud i den alvorlige situation, som tilfældet er. Det er altså en bebrejdelse til de partier, der så beredvilligt og så kritikløst har hjulpet socialdemokratiet med at føre os ud i denne dårlige økonomiske situation.

Jeg er også enig med hr. Auken, når man siger, at der ikke findes anden opposition her i folketinget end kommunisterne, venstresocialisterne og fremskridtspartiet, og jeg må derfor opfatte hr. Poul Schlüters ord som en ros til fremskridtspartiet, for det kan vel næsten ikke være kommunisterne og venstresocialisterne, han ønskede at rose, og jeg siger tak for komplimenten, hr. Poul Schlüter.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at fremskridtspartiet spilder folketingets tid med virkningsløse fremskridtsbravader. Det kan man selvfølgelig ikke sige om det radikale venstre, for man kan ikke sige, hvorvidt det radikale venstres politik er virkningsløs eller ej; den unddrager sig enhver mulighed for efterprøvning, for man aner ikke, hvad det i grunden er, det radikale venstre mener. Hvad sagde hr. Niels Helveg Petersen konkret? Hr. Niels Helveg Petersen sagde: det radikale venstre foreslår tre ting, for det første varige besparelser på energien. Nå ja, det lyder da meget rart og meget interessant, men hvordan, hr. Niels Helveg Petersen? Det sagde man ikke noget om.

Det andet, hr. Niels Helveg Petersen foreslog, var, at vi må fremme produktion og beskæftigelse. Ja, det kan vi vel også alle sammen blive enige om, men hvordan, hr. Niels Helveg Petersen?

Det tredje, hr. Niels Helveg Petersen sagde, var, at vi må lave en arbejdsfordeling. Ja men hvordan? Det skal nok hjælpe, hvis vi sætter produktionen ned, eller hvad der nu måtte blive resultatet af en sådan arbejdsfordeling.

Jeg synes ærlig talt, at det radikale venstre skylder folketinget, at man konkret siger, hvad det i grunden er, man har tænkt sig. Men det gør man ikke, for man har nok ikke et eneste konkret forslag.

Om de dagsordensforslag, der er fremsat af

hr. Ib Christensen og hr. Knud Jespersen, kan jeg sige, at fremskridtspartiet agter at stemme imod dem begge. Vi mener ikke, at nogen af disse dagsordener indeholder en politik, der på nogen måde vil løse landets problemer.

Finansministeren kom selvfølgelig med sine sædvanlige fuldstændig overdrevne, fantasifulde kommentarer til fremskridtspartiets politik. Denne gang var han kommet til, at vores forslag om at spare 15 mia kr. ville give en forøgelse af arbejdsløsheden med 75.000 personer, selvfølgelig som sædvanlig fuldstændig uden bare at prøve på at dokumentere et sådant postulat; det kan man heller ikke. Han glemte selvfølgelig også som sædvanlig at medregne de positive virkninger, der kommer af den lange række af gode beskæftigelsesfremmende forslag, som jeg også nævnte i mit indlæg. Det tager han overhovedet ikke med i sine beregninger, han siger bare: arbejdsløsheden bliver forværret med 75.000 personer, og så regner man altså overhovedet ikke med nogen som helst positive virkninger hverken af at overføre sygedagpenge til det offentlige, kapitalvindingskatten, rentenedsættelse, og hvad vi nu ellers foreslår; det regner man overhovedet ikke med giver én eneste mere ansat. Enhver kan selvfølgelig se, at når man stiller regnestykker op på den måde, så unddrager det sig i hvert fald enhver betegnelse, der bare nærmer sig begrebet saglighed.

Finansministeren sagde også, at vore besparelsesforslag ikke ville indebære en forbedring af betalingsbalancen med 5 mia kr., men kun med $2\frac{1}{2}$ -3 mia kr., påstod han, og som argument herfor siger han: offentligt forbrug har en lavere importkvota end privat forbrug. Det er igen et postulat, man ikke kan sandsynliggøre på nogen som helst måde.

Jeg vil gerne spørge finansministeren: har skolebyggeri en lavere importkvota end f. eks. parcelhusbyggeri? Har offentligt ansattes forbrug en lavere importkvota end f. eks. privat ansattes forbrug? Har børnetilskud en lavere importkvota end anden form for privat forbrug? Det kan man da vist ikke påstå, hvis man vil kunne se sig selv i øjnene bagefter.

Men i øvrigt er finansministeren vel heller ikke den rigtige til at kunne afgøre, hvad der gavner betalingsbalancen, eller hvad der ikke gavner betalingsbalancen. Man har gennemført det ene forlig efter det andet og hver gang påstået, at man her havde om ikke en løsning af alle landets problemer, så i hvert fald tilnær-